

Райна.

Стара робыньо! Царь-тъ, тейко ми, по ти с
далъ майчина власть надъ мене.

Тулла.

Та па що ми толкози покрусваш? Азъ не
съмъ робыня, по съмъ Българка. Азъ слушамъ ца-
рскъ-тъ заповѣдъ и комисарскъ-тъ. Башъ ти сега
то пѣма; той прѣдаде на комиса Сурсовула и цар-
ство-то си и палаты-тъ си и тебе. Сега ще от-
дѣл при него да му обадѣш, че ты мя пѣдишъ.

Райна.

Злобна Арменко, махвай ся отъ мене! ...

Тулла.

(Изглежда въ кръво, кръво и си лаха главскъ-тъ).

Ще тя научя азъ тебе! (отива си).

ЯВЛЕНИЕ VI.

Райна, Неда.

(Чуватъ ся камбани).

Райна (съма).

Охъ! Боже! какво ще бѫде това! (тръгва да
си отива).

Неда (посрѣщва въ).

Къдѣ княгиньо? мълва!

Райна (стреснато).

Недо, що чувамъ? защо звѣшилъ?

Неда.

Отъ всички черкви и мънастыри ся сѣжть